TELEX JUDETEAN

subredactiile Scînteii tineretului transmit

FAPTE ● INIŢIATIVE ● ÎMPLINIRI

De 100 de ani, hîrtie

În 1881, la Letea, intră în funcțiune prima fabrică de hîrtie din țara noastră. Dacă la început fabrica avea numai o instalație, o mașină care producea 3 tone pe zi, acum, la Bacău se fabrică peste 150 000 tone hîrtie, în 160 sortimente diferite. Colectivul de oameni ai muncii de aici dă o adevărată bătălie pentru raționalizarea procesului de fabricație, pentru obținerea unei calități tot mai înalte a hîrtiei.

Tinerii din Letea sînt în fruntea acestei activități. „Chiar dacă 70 la sută din producție este cerută la export, ca o dovadă a calității superioare a muncii, tinerii vor să facă mai mult, mai bine, mai eficient" — ne declară Ionel Rusei, secretarul comitetului U.T.C. pe întreprindere. Și fiindcă vrea să fie... concret, ne oferă exemplul uneia din aceste instalații, importată, care a fost asimilată în întregime. Un colectiv de tineri, condus de tînăra ingineră Florica Popescu, a pus la punct o metodă eficientă de obținere a celulozei.

Tinerii Constantin Ciocea, Gh. Duca, Ionel Corban, Ion Țăndărel, ș.a. sînt mereu în fruntea acțiunilor. Și încă un amănunt: biblioteca unității numără peste 30 000 de volume, peste care nu are timp să se aşeze praful. Combinatul de celuloză și hîrtie Letea — Bacău își aniversează centenarul cu satisfacția realizărilor pe care tînărul său colectiv le asigură de la o lună la alta, de la o zi la alta.

CORNEL GHERMAN

Angajament al tinerilor mineri

Acționînd cu elan și răspundere revoluționară în cadrul inițiativei „Țării cît mai mult cărbune" tinerii mineri din bazinul carbonifer Berbești — Alunu au hotărît ca săptămîna 1—6 iunie 1981 să se înscrie în cronica faptelor de muncă și întrecere socialistă ca o nouă „Săptămînă record în producție". În cadrul acestei inițiative, cei 120 tineri mineri din acest bazin carbonifer sînt hotărîți să producă peste sarcinile de plan, numai în această săptămînă, 200 tone de cărbune.

CEAUȘU ANTONIE

ATITUDINI

Club de dezbatere etică

Prima ediție a clubului de dezbatere etică, de la Hunedoara, organizat sub egida Consiliului municipal de educație politică și cultură socialistă, la Casa de cultură, cu participarea a peste 150 elevi uteciști din liceele municipiului, a avut drept generic „Să trăim și să muncim sub semnul exigențelor eticii și echității socialiste". Pe fondul unor reușite dezbateri, precum : „Munca — școală a caracterelor", „Noblețea muncii — înaltă datorie față de noi înșine, față de societate", „Tinerețea — vîrsta vieții raționale", au fost evidențiate semnificațiile majore ale muncii, datoria față de noi și societate. Inginer Maria Coca, secretar al Comitetului municipal al P.C.R., Maria Pîrvuleț, muncitoare la Întreprinderea de tricotaje, Doina Baciu, vînzătoare la I.C.S.M.I., Constantin Stoica, lăcătuș, secretarul comitetului de partid de la secția producție industrială I.C.S.H. și Constantin Popescu, maistru principal la C.S.H., medicii Maria David și Constantin Dogaru, de la Spitalul municipal, Vasile Coporan, șeful organului municipal de miliție, au supus tinerilor spre analiză cazuri de nerespectare a normelor eticii și echității socialiste, dar și aspecte ale muncii rodnice de fiecare zi din domeniile lor de activitate. Acțiunea a fost completată de un reușit spectacol de muzică și poezie sub genericul : „Trăim în miezul unui ev aprins".

Maria Huțanu și Monica Wagner sînt două dintre tinerele în a căror grijă se află milioanele de flori de la Întreprinderea de sere Dumbrăveni, județul Sibiu, unitate distinsă recent cu „Ordinul Muncii" clasa a II-a, pentru rezultate deosebite obținute în anul 1980 și pentru ocuparea locului II în întrecerea dintre unitățile din agricultura de stat. Le-am surprins pe cele două tinere într-un moment cînd efectuau întreținerea ghivecelor cu Asparagus.

Foto : NICOLAE ACHIM

PODIUM

● La faza de masă a Olimpiadei strungarilor și frezorilor au participat, așa cum ne relatează corespondentul Vasile Georgescu, peste 1 700 de tineri muncitori ai cunoscutei Întreprinderi de utilaj greu „Progresul" din Brăila. Se înțelege cît de disputată a fost faza finală pe unitate. Dar și cu atît mai mare meritul cîștigătorilor, Nicolae Doagă (strungar) și Vasile Șeitan (frezor), ca și bucuria organizației U.T.C. de la secția scularie centrală din care fac parte cei doi.

● Dintre cele 16 finaliste ale Concursului „Muncii, frumuseții, tinereții" din județul Botoșani au fost desemnate deținătoarele primelor locuri : Nicoleta Dumitru (Întreprinderea textilă Botoșani) : Cornelia Sorina Nistor (com. Păltinis) și Niculina Coca Mihalache (Întreprinderea de confecții Botoșani).

FORUM

Absolvenții, înaintea marilor examene

Ascensiunea industrială pe care a cunoscut-o Gorjul în cincinalul trecut, puternicele transformări care se petrec zi de zi în acest ținut al cărbunelui, au determinat mari schimbări în rețeaua școlară a județului. Iată de ce pașii celor 600 de absolvenți din acest an ai liceelor industriale din Tg. Jiu se îndreaptă spre obiectivele economice înălțate la ei acasă, în Gorj. Mulți dintre ei vor participa la opera de înălțare a tinerelor orașe Rovinari, Mătăsari și Trestioara, alții vor munci în carierele bazinelor carbonifere și printre cei ce exploatează agregatele colosiere energetici de la Rovinari și Turceni. Unii vor fi tineri muncitori în industria lemnului, cimentului, cauciucului și construcțiilor de mașini. Gîndurile lor se îndreaptă și spre facultățile învățămîntului superior, cu întrezăriri spre o posibilă reîntoarcere în Gorj, ca viitori specialiști.

Sînt idealuri care înundă tinerețea acestor entuziaști adolescenți. O frumoasă inițiativă a consiliului elevilor din cadrul Comitetului județean Gorj al U.T.C. de a organiza întîlniri ale absolvenților cu activiști de partid și de stat, tinde la sprijinul alegerii lor sigure a drumului în profesiune și în viață al acestor tineri. În atmosfera sărbătorească a recentei întîlniri (marți, 2 iunie a.c.), cu absolvenții liceelor tîrgujiene, tovarășul Nicolae Ceaușescu, prim-secretar al Comitetului județean Gorj al P.C.R., a vorbit tinerilor despre dezvoltarea economico-socială a județului, a răspuns la întrebările lor legate de posibilitățile multiple ale încadrării în muncă, despre afirmarea lor multilaterală ca tineri destoinici ai României socialiste. O întîlnire emoționantă care redimensionează gîndurile și năzuințele acestor tinere vîrste ale Gorjului.

ION ELENA

POȘTA REDACȚIEI

● **O reușită șezătoare, ne informează N. Lepădatu, a realizat cenaclul literar-artistic al elevilor Liceului industrial „Steagul roșu" din Brașov pentru colegii lor ● Tinerii de la C.C.H., C.F.A., „Laminorul". Întreprinderea de confecții, din comerț, cooperație și construcții, din municipiul Brăila, au participat la o masă rotundă cu tema „Folosirea timpului liber, preocuparea organizațiilor U.T.C. în acest sens". „Acțiunea, organizată la Clubul tineretului, ne scrie Vasile Georgescu, a suscitat mult interes" ● „Din piese vechi, piese recondiționate" este genericul unei interesante inițiative a tinerilor de la Întreprinderea mecanică și Întreprinderea de reparații tractoare și mașini grele din Cîmpina, I.T.A. și I.J.T.L. Ploiești. Ne-ar bucura să aflăm și rezultate ale unei asemenea inițiative.**

CRONICA TEATRALĂ

Spectacolul — viața textului

MIRIIALA de Paul Cornel Chitic. Teatrul Foarte Mic

Regia : **Cristian Hadjiculea** ; Decoruri : **Vitorio Holtier** ; Cu : **Dinu Manolache, Gheorghe Visu, Jean Lorin Florescu, Ileana Dunăreanu, Rodica Negrea, Vistrian Roman, Sorin Medeleni, Liana Ceterchi, Marian Rilea**

Cunoscut încă destul de puțin publicului larg — doar prima sa piesă, **Cronica personală a lui Laonic** a fost pusă în scenă, iar **Schimbarea la față** și **Europa, aport, viu sau mort** au fost publicate în revista Teatrul — **Paul Cornel Chitic** are toate șansele să se impună în conștiința spectatorilor ca un autor dramatic contemporan dintre cei mai interesanți datorită montării operei sale **Miriiala** la **Teatrul Foarte Mic** de către tînărul regizor **Cristian Hadjiculea**. Autorul afirmă, spectacolul susține, iar critica confirmă că **Paul Cornel Chitic** scrie un **teatru politic**, mai mult, un teatru politic care-i implică pe cititori și, bineînțeles, pe spectatori într-un înalt grad. Prin ce ? Sigur, mai întîi prin tematică, fiecare dintre textele amintite desfășurîndu-și dezbaterea în planul conștiinței politice, al existenței politice, apoi, indiferent că subiectul este de inspirație istorică sau de actualitate, în mod deschis, programatic, autorul își definește poziția judecății exercitate asupra eroilor și întîmplărilor ca fiind cea a înaltelor idealuri comuniste, ca fiind făcută în spiritul și în numele valorilor esențiale ale societății noastre socialiste. Pe de altă parte, istoria pe care **Chitic** o dezvoltă în piesele sale nu are niciodată aerul noutății, ba, dimpotrivă, ea se desfășoară în general în limitele faptelor cunoscute, chiar apelează la memoria sau experiența cititorului, a spectatorului pentru a suplini nu atît eclipsele de timp și acțiune, cît mai ales pentru a discerne, a corelaționa sensurile ideatice profunde ale evenimentelor. Adeseori textul este discursiv, replicile, chiar dacă nu totdeauna sînt scurte, par spuse cu sufletul la gură, sacadat, un anume tip de agresiune se exercită permanent asupra spectatorului, nu prin luarea lui ca partener în dialog, ci prin implicarea lui morală. Cuvintele au efectul unor cartușe dumdum, menite să zdruncine eventuala comoditate a privitorului, gîndul că și măcar unul dintre lectori sau dintre cei aflați în sală s-ar fofila în neatenție să pîrîndu-i atît de tare pe autor, încît e-n stare să-l bombardeze, să-l biciuie pe acesta pînă la sfîrșit, fără ca sărmanul să mai înțeleagă mare lucru. De ce ? Pentru că în aparența lor discursivitate, piesele sînt construite pe o logică foarte strictă, ca într-o ecuație, iar „scăparea" unui element poate echivala cu pierderea unui număr din respectiva ecuație, rezultatul fiind fie incorect, fie evident absurd. Pe de altă parte, convenția teatrală funcționează deschis, programatic, **Paul Cornel Chitic** vrînd mai puțin să dea iluzia realității prin imaginarea unor fapte, a unor personaje, a unei „povești" purtînd amprenta asemănării, cît mai ales prin aducerea la rampă a unor idei arzătoare, a unor atitudini, a unor moduri de gîndire ce se vor analizate, afirmate sau contestate cu claritate, tranșant. Astfel **Miriiala** se constituie ca un fel de proces cu un unghi dublu la vedere : unul, cel consumat la nivelul întîmplărilor, este intentat lui **Samuil Mușa**, tînărul care refuză să primească remunerația ce nu mai reprezenta valoarea unei munci, ci a aparenței ei, de către cei din jurul său, de către cei care, ajunși la posturi importante, le vor apărate nu prin realitatea efortului lor constructiv, ci prin măreția cuvintelor, prin rezonanța lozincilor. Celălalt, generalizator, făcut în numele idealurilor de adevăr și dreptate ale societății noastre este intentat de **Mușa** cu adevărată intransigență revoluționară tuturor celor care, fie că sub aparența unui întreg arsenal de gesturi și mimînd o etică înaintată nu urmăresc decît meschinul interes personal, fie că din comoditate sau dintr-o teamă fără fundament se transformă în instrumente ușor manevrabile, mulțumindu-se doar să mai „miriie" din cînd în cînd. Spectatorul este la rîndul lui inculpat și judecător, el nu este spectator decît în măsura în care, în seara respectivă totul i se întîmplă altcuiva. Așadar, o participare directă, nu fizic, ci morală a privitorului presupusă în textul lui **Chitic** și clar afirmativă în spectacolul semnat de **Cristian Hadjiculea**, un spectacol de o cursivitate de invidiat, de o claritate cristalină, dovedind nu numai puterea de înțelegere, de pătrundere a esenței unui text dificil (mai ales prin formula adoptată, citeodată de teatru în teatru, alteori de un realism cinematografic, alteori de un simbolism pregnant), dar și forța și știința de a da trup, realitate palpabilă unei scrieri cantonate în sfera ideilor. În spațiul atît de pretențios al **Teatrului Foarte Mic**, care presupune o rafinată, dar și foarte strictă folosire a locului de joc, spectatorii sînt așezați pe două laturi, astfel încît, ca țărmul stîncos al unui golf, ei primesc din plin valurile zbuciumului omenesc, strălucitoarele vapoare, înecații și sticlele cu documente prețioase invitînd pe temerari să descopere comori nebănuite. „Oceanul" e al vieții de fiecare zi : un colț de întreprindere, clubul ei cu mesele și scena, o cameră închiriată (din nou, din păcate în parantează, trebuie subliniat talentul scenografului **Vitorio Holtier**, al tinerei **Anca Pisiaru**, semnatara costumelor, foarte bună lor colaborare cu regizorul). Peste tot, mari lozinci, fie gata afișate, fie în lucru, din care nu cunoaștem decît subiectul : **Omul.**

Ce este el, ce vrea să fie el, ce trebuie să fie el în societatea noastră, dorește să dezbată spectacolul, trebuie să se întrebe spectatorii, vrea să afle **Samuil Mușa**. Pentru că Mușa — un **Dinu Manolache** care deja confirmă calități de excelent actor — nu vrea să-și facă sieși dreptate, ci vrea prin atitudinea lui să scoată la iveală adevărul, să-i oblige pe cei din jur să îa cunoștință de el. Prin gestul său de aparentă bravadă el contestă de pe poziția intransigenței revoluționare pe cei care, luîndu-și drept scut fraze generoase, rămîn doar la simpla lor enunțare fără a se pătrunde de sensul lor, fără a se gîndi să-l transforme în realitate. El se războiește cu **Capalb**, căruia **Jean Lorin Florescu** îi construiește cu rafinament o alură rigidă și încrîncenată în minciună, ranchiunos și stăpîn absolut pe o situație pentru care e-n stare de orice ca s-o mențină. Mult mai abil, mai bun cunoscător al reacțiilor celor din jur, dar și al metodelor prin care să mimeze omenia, înțelegerea și intransigența, totodată, Caina este, în interpretarea lui **Gheorghe Visu**, un personaj memorabil. Memorabil mai ales prin marea știință cu care actorul reușește, cu un echilibru dat de talentul său excepțional, să apeleze la o enormă paletă de gesturi, ticuri, atitudini conturînd cu pregnanță un anume tip uman, fără însă a cădea niciodată în șarja (greu, incredibil de greu, momentul cînd Caina se află printre muncitori la ora mesei, realizat antologic). Este, aceasta, o trăsătură a întregului spectacol realizat de **Cristian Hadjiculea** : capacitatea de a da individualitate și totodată naturalețe personajelor și întîmplărilor, gradul înalt al realismului scenic neflind atins nici o clipă de pedestrul, de falsul naturalism ce bîntuie cam prea mult pe scenele noastre (și simbolul și metafora nu sînt deloc „nerealiste" în teatru, un exemplu foarte bun dînd și acest spectacol în scena ședinței de „reabilitare" a lui Mușa). **Ileana Dunăreanu** (dintr-un rol aparent plat ca cel al lui Tințu, membră a brigăzii artistice, care deși știe de partea cui e adevărul e gata la orice compromis din teamă să nu-și piardă postul, ea reușește unul semnificativ, cheie pentru spectacol) și **Rodica Negrea** (și simpla ei prezență emană atîta talent nativ încît ți-e teamă să nu „dea-n clocot"), **Vistrian Roman** și **Sorin Medeleni, Liana Ceterchi, Marian Rilea** și chiar „figurația obligatorie" alcătuită din studenții la I.A.T.C. nu distonează nici o clipă, nu ies din ritm, nu apelează la modalități facile de joc — repet, există oricînd premisele unor atari „scăpări" — fapt care dă montării de la **Teatrul Foarte Mic** semnate de **Cristian Hadjiculea**, unitate și forță, coerență și incandescență a ideilor.

MIRUNA IONESCU

LA FOCȘANI

(Urmare din pag. 1)

din localitate, bunăoară, asemenea colegilor lor din atîtea alte școli din Focșani, m-au asaltat cu întrebări despre cărțile de profil tipărite la Editura științifică și enciclopedică, pe care o reprezentam în fața lor. Mi-au întrebat și le-am vorbit despre colecții și serii de cărți, despre lucrări de matematică, fizică, chimie ; îi interesau micile enciclopedii, dicționare științifice și tehnice, de metalurgie, de limbi, adesea și titluri publicate de alte edituri. Voiau să știe tot, dacă e posibil, despre literatura ce-i poate ajuta în orientarea și formarea lor profesională ! Mi-au cerut detalii despre editura la care lucrez, despre procesul de elaborare și tipărire al unei cărți, drumul ei de la autor la cititor, despre tiraje — pe care le-ar dori mai mari, că să-și procure mai ușor lucrările dorite etc. etc. Avalanșe de întrebări ! S-au interesat unii dintre acești minunați adolescenți și despre Mircea Eliade, despre „Istoria literaturii..." a lui G. Călinescu — există aici, la acest liceu, și un cenaclu literar, în afară de numeroase cercuri științifice ; regret că n-am consemnat nume ale elevilor participanți la discuții! Mi-au cerut, între altele, să le vorbesc despre... conceptul de cultură generală, azi ! Le-am vorbit, au vorbit și ei, cu preocupare, serios, grav, și în același timp cu entuziasm, cu neastîmpăr, febril. A reieșit din dialogul nostru că astăzi, în anii socialismului — este om de cultură cel ce îi citește pe marii scriitori ai țării și ai lumii, dar știe neapărat și ce înseamnă o navetă spațială, ce sînt rachetele interplanetare, ce înseamnă metalurgia modernă, matematicile superioare, fluxurile tehnologice, utilajele de mare productivitate, cum se construiesc podurile, edificiile, cum se realizează rezistența metalelor, a altor materiale. Trebuie să mărturisesc : interesul pentru știință al acestor adolescenți — care mîine vor fi muncitori calificați, tehnicieni de nădejde, ingineri — depășea uneori posibilitățile mele de a le satisface nemăsurata lor curiozitate, ceea ce sper să nu se fi observat...

A fost reconfortant, deosebit de reconfortant, dialogul cu acești elevi minunați despre cărți, probleme, idei, artă, orizont științific ! Și erau tineri, foarte tineri interlocutorii mei, aceste fete și acești băieți între 16 și 18 ani abia ! Fiecare, un univers mirific. Ascultînd, întrebînd și discutînd despre atîtea și atîtea lucruri, cu maturitate, absolut în largul lor. Sub ochii profesorilor și ai maiștrilor lor, care erau mîndri de a-i fi pregătit profund și multilateral pentru viață, pentru societate.

Cu o generație în formare atît de însetată de carte, de știință, de artă, ziua de mîine a Patriei nu poate să nu fie mereu mai frumoasă și mai frumoasă, mai bogată și tot mai bogată în împliniri.

M-am întors de la Focșani cu sentimentul, cu convingerea că astăzi, în țara noastră, cartea a devenit hrana spirituală a tuturor celor ce vor să învețe, să știe, să facă. A tinerilor cu precădere. Astăzi, cînd literatura de toate genurile ne stă, le stă la îndemînă celor setoși să-și lărgească orizontul cu luminile ei.

ȘI ORGANIZAȚIILE MICI AU PROBLEME MARI

Are dreptate tînăra electriciană Aurica Andrei, secretara Comitetului comunal Poeni al U.T.C.. „Nu există organizații mici și organizații mari. Există pur și simplu organizații U.T.C. în care se muncește cu tragere de inimă și spirit de inițiativă și organizații în care se irosește timpul pentru a căuta justificări. Cel mai des se spune că efectivul restrîns ar fi cauza inerției și formalismului".

Într-adevăr, organizația U.T.C. din cunoscuta comună teleormăneană are mai toate datele pentru a justifica asemenea... timidități în fața unor acțiuni care să vizeze direct preocupările specifice ale colectivelor de tineri, munca și viața lor de fiecare zi. Efectivul nu e mare — circa 180 de membri — tinerii lucrează disparat și mai ales în perioadele de vîrf ale campaniei agricole se poate invoca scuza lesnicioasă că... „astea sînt condițiile, așa ne descurcăm".

Are, cum spuneam, toate condițiile pentru a se complace în inerție, dar mai are ceva în plus — pasiunea, entuziasmul și competența membrilor săi și o secretară înimoasă care și fără vorbe mari și multe pune umărul acolo unde e mai greu.

„De pildă, povestește tînărul șef de secție Nicolae Spinu, cităsem în ziare sau văzusem la televizor că în alte comune tinerii au preluat în răspundere directă realizarea lucrărilor agricole la înalte cote de calitate, precum și obținerea unor importante economii de combustibil. Ne-am spus atunci că am putea încerca și noi. Ce-i drept, unii s-au codit, au existat și sceptici, dar împreună cu prietenii mei Vasile Neacșu, Drăghici Bricea, Mihai Vladu și încă alți cîțiva inimoși, am constituit la începutul campaniei agricole de primăvară, o asemenea echipă. Nu s-au încredințat în răspundere lucrări importante și deocamdată nimeni nu ne-a criticat pentru felul în care ne-am respectat angajamentele".

Rețineți că acest „deocamdată" însumează cîteva luni bune de muncă în care acest colectiv de tineri s-a situat permanent pe primul loc în cadrul comunei și că li s-au adăugat cu timpul și alți membri dovedind, dacă mai era nevoie, că nu efectivul contează atunci cînd vrei să muncești bine și cu spor.

Și nu este singurul exemplu. Tot la propunerea tinerilor, organizația comunală U.T.C. a preluat în proprie răspundere întreținerea unui islaz de 150 ha, lucrare care fusese aminată o bucată de vreme pe diverse motive. Au fost alături de tinerii mecanizatori și cooperatori și tovarășii lor proaspăt primiți în rîndurile organizației U.T.C., elevi la școala generală din comună.

Și tot împreună ei, uteciștii, tinerii din comuna Poeni și-au amenajat o frumoasă bază sportivă prin acțiuni de muncă patriotică unde pot practica, stimulați de profesorul de educație fizică Florian Văduva, el însuși tînăr, handbalul, voleiul, tenisul de cîmp, așa cum se cuvine după o zi de muncă spornică. „Deocamdată — glumește profesorul animator — succesele sînt încă modeste, dar sînt convins că tinerii noștri pot și în acest domeniu să obțină rezultate pe măsura muncii lor de fiecare zi". Și cînd face această afirmație, profesorul Văduva se gîndește că în primul rînd între cei mai pasionați sportivi și suporteri se află înșiși — se putea altfel ? — tinerii fruntași ai comunei. Este și acesta un argument în plus în sprijinul afirmației secretarei comitetului comunal U.T.C.

Viața între două ședințe

E adevărat, tinerii comunei nu-și pot etala succese de anvergură, acțiuni de amploare, succese răsunătoare. Pot însă să îți vorbească cu argumentele faptei despre modul în care își înțeleg ei, în termenii acțiunii cotidiene, participarea la viața organizației. Și atunci i-am dat dreptate tovarășului Victor Popescu, secretar adjunct al comitetului comunal de partid care i-a avut, ca profesor, elevi pe uteciștii de azi : „Ce-i drept, organizația comunală U.T.C. a obținut unele succese în activitatea ei, dar acestea nu trebuie să constituie decît premise pentru proiecte mai ambițioase, pe măsura potențialului de care ea dispune. Ne gîndim, de pildă, la atragerea la viața satului, la viața proprie a organizației U.T.C. a tinerilor navetiști și la diversificarea și îmbogățirea acțiunilor cultural-educative, la preluarea în proprie răspundere de către tinerii noștri a unor lucrări edilitar-gospodărești".

La despărțire sîntem invitați să mai revenim în comună și promitem să o facem cu plăcere, fie și pentru că în cursul unei singure zile obișnuite de muncă am putut cunoaște un mănunchi de tineri care au prea puțin timp pentru justificări și scuze și care știu să-și umple cu folos fiecare ceas, dînd astfel dovadă că și organizațiile mici au probleme mari.

ȘERBAN CIONOF

● PUBLICITATE PENTRU TINERET ● PUBLICITATE PENTRU TINERET ● PUBLICITATE PENTRU TINERET ●

Grupul școlar construcții căi ferate drumuri și poduri „Aurel Vlaicu"

LICEUL INDUSTRIAL NR. 10

Str. Expresului nr. 1, Sector 1 București. Telefon : 65 42 85

ANUNȚ

Liceul Industrial nr. 10 aduce la cunoștința celor interesați că în perioada 16—25 iunie inclusiv primește înscrieri în clasa a IX-a (treapta I) de liceu — anul școlar 1981—1982 curs de zi, la profilurile :

— mecanică
— electrotehnică
— construcții

Se primesc promovați ai clasei a VIII-a, băieți și fete, indiferent de domiciliul părinților.

La înscriere elevii vor prezenta : fișa tip de înscriere, certificată de conducerea școlii, la care au promovat clasa a VIII-a, adeverința medicală pentru elev cod 181 002 și dovadă de vaccinare-revaccinare cod 181 021, eliberată de unitățile sanitare care asigură asistența medicală potrivit reglementărilor Ministerului Sănătății.

Se menționează că la toate profilurile, înscrierea în clasa a IX-a (treapta I) se face fără concurs.

La profilul la care numărul de candidați va depăși numărul de locuri planificate, **aceștia vor susține probe de verificare a cunoștințelor sub formă de lucrări scrise la matematică și limba română**, din materia studiată în clasa a VIII-a.

În timpul desfășurării înscrierilor și eventual al probelor de verificare a cunoștințelor, elevii vor avea asupra lor **Buletinul de identitate.**

Informații suplimentare se pot obține zilnic de la Secretariatul școlii, între orele 8,00—15,00, telefon : 65 42 85 din București, str. Expresului nr. 1, sector 1, tramvai 6, 10, 24 (coborîrea la stația C.F.R. București-Grivița) sau autobuz 134 și 300 pînă la stația „Aviator Popișteanu".

Consiliul Național al Apelor
Trustul Lucrări Hidrotehnice Speciale

LICEUL INDUSTRIAL SĂRULEȘTI — CĂLĂRAȘI

ANUNȚ

Liceul Industrial din comuna Sărulești-gară, județul Călărași, pe linia de cale ferată București — Constanța, primește înscrieri pentru anul școlar 1981—1982 la următoarele forme de învățămînt :

TREAPTA I-A DE LICEU

● profil electrotehnic, curs de zi — 36 locuri
● profil mecanic, curs de zi — 108 locuri
● profil mecanic, curs seral — 36 locuri

TREAPTA A II-A DE LICEU

● profil electrotehnic curs de zi — concurs pentru — 36 locuri
● profil mașini și utilaje, curs de zi — concurs pentru — 36 locuri
● profil mașini și utilaje, curs seral — concurs pentru — 36 locuri

ȘCOALA PROFESIONALĂ CU DURATA DE 1 AN ȘI JUMĂTATE

● profil mecanici mașini și utilaje curs de zi — 108 locuri

ȘCOALA DE MAIȘTRI CU DURATA DE 1 AN

● profil mecanici utilaje de construcții și terasamente curs de zi — 36 locuri

★

Școala funcționează cu internat (cantină și cazare) și asigură burse de întreprindere în treapta I-a de liceu.

Pentru bursele de întreprindere, se încheie contracte cu T.L.H.S. București, care are șantiere în toată țara, O.G.A. și Direcții de Ape.

Înscrierile se fac la secretariatul Liceului Industrial Sărulești, sau prin delegații Liceului care se deplasează pe teren, pe baza fișelor de absolvire a 8 clase pentru treapta I-a de liceu și 10 clase pentru treapta a II-a sau școli profesionale, certificat de naștere (copie legalizată), adeverință medicală tip și dovadă de vaccinări.

Informații suplimentare la telefon 169 oficiul Fundulea, județul Călărași.

O cură balneară sau o vacanță reconfortabilă

LA BORSEC

● **DEPĂRTAREA** de zgomotul citadin, aerul pur, puternic ozonat, apele minerale dătătoare de sănătate, instalațiile moderne de tratament au făcut ca această stațiune, înconjurată de Munții Giurgeu, Ceahlău, Bistrița și Călimani să fie tot mai solicitată de turiști.

● **AICI POT FI TRATATE** afecțiuni ale aparatului cardiovascular, endocrine, ale tubului digestiv, hepatobiliare. Se mai pot trata ca boli asociate, afecțiuni ale rinichilor și căilor urinare, boli respiratorii și profesionale, de nutriție și metabolism.

● **DAR BORSECUL** se recomandă și pentru vacanțe sau concedii. Gazdele din stațiune oferă un bogat program de agrement, organizînd drumeții la : Peștera de Gheață, Cariera de travertin, Grota Ursilor, Stînca Bufniței, culmile Făget și Făgețel sau excursii de 1—2 zile la Tușnad, Lacul Sfînta Ana, Cheile Bicazului, Sovata, Toplița.

● **PENTRU BILETE** adresați-vă agențiilor și filialelor oficiilor județene de turism, precum și la I.T.H.R. București.

